BSZ - Nieuwsbrief

Bomenstichting Zutphen e.o. Januari 2019, jaargang 17 nr. 1

Jaarringen liegen niet

Bij nader onderzoek van een boom wordt er soms gebruik gemaakt van een jaarring-analyse, een aparte wetenschap met de naam dendrochronologie. Hierbij wordt de jaarlijkse aanwas van de boom gemeten met behulp van een aanwasboor, waarmee een dun pijpje hout uit de stam kan worden gehaald. Eenvoudig gesteld: de boom wordt hoe langer hoe dikker. Aan deze diktegroei is veel af te lezen, waarbij we moeten denken aan leeftijd, weersinvloeden en conditie.

Een praktijkvoorbeeld:
Een beukenboom is geplant in 1931 heeft een leeftijd bereikt van 65 jaar op het moment dat er vlakbij een parkeerplaats wordt aangelegd voor een nieuwe winkelpromenade. Op deze leeftijd was hij net volwassen en hij verkeerde in goede conditie. Vanaf dat moment is de groei van de jaarringen gecontroleerd met de aanwasboor.

In de eerste tien jaar van 1996 tot 2006 neemt de aanwas (diktegroei van de boom), toe met 36 mm, wat neerkomt op 3 mm per jaar. Op deze leeftijd is dit voor een beukenboom op deze standplaats een normale ontwikkeling.
Iedereen is blij met deze nieuwe aanleg. Voor het houden van een markt wordt het terrein al snel fors uitgebreid. In de daarop volgende zes jaar van 2006 tot 2012 wordt de groei van de boom daarentegen minder en haalt met een totale aanwas van 9 mm in deze periode slechts 1,5 mm op jaarbasis. Visueel is er nog niets te zien aan de boom. De noodzakelijke inspectie, op deze plaats met een verhoogd risico, wordt jaarlijks door boomveiligheidscontroleurs uitgevoerd. Door het grote aantal bezoekers van de markt wordt de bodem rondom de boom sterk verdicht, waarbij het wortelgestel ernstige schade ondervindt. Over de periode van 2012 tot 2015 sterft inderdaad een groot deel van het wortelgestel af wat ook duidelijk zichtbaar is aan de kroon van de boom en de aanwas is afgenomen tot 0,5 mm per jaar.

Medio 2014 wordt bij een VTA (visuele controle) de conditie als zo slecht beoordeeld, dat begin 2015 het advies wordt gegeven om de 84 jarige boom deze winter nog te vellen.

Woodi

Jaarringen tellen bij bomen

In het voorjaar groeit de boom snel en is er een grote sapstroom nodig. Daartoe worden grote houtcellen aangemaakt die in het hout een lichte kleur hebben.

Naarmate het groeiseizoen vordert, groeit de boom steeds langzamer en worden er steeds kleinere houtcellen aangemaakt die er donkerder uitzien. Vandaar dat je in een boom jaarringen kunt onderscheiden.

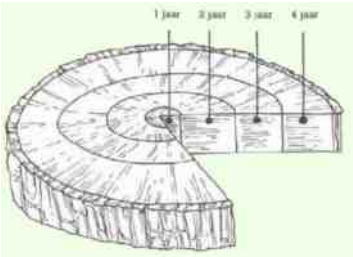

Als je de donkere ringen telt, weet je de leeftijd van de boom. Het patroon zegt ook iets over het leven van de boom.

Je kunt er als het ware het “levensverhaal” van de boom aflezen (gunstige en ongunstige groeiperioden). Het lichte hout heet - voorjaarshout en het donkere hout zomerhout.
Bron:
https://biologiepagina.nl/Brugklasnieuw/Planten/jaarringen.htm

Rob Weimer

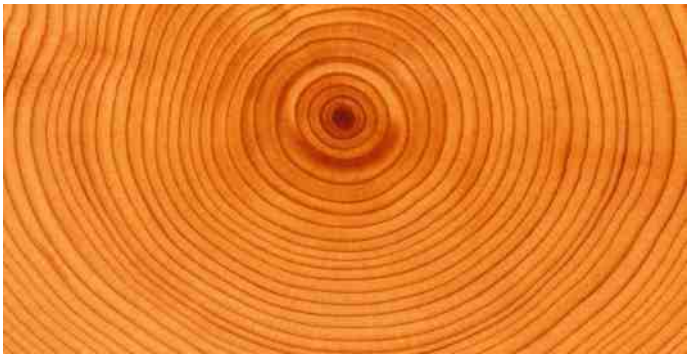

Bomen bij de erfgrens, hoe zat het ook al weer?

1. Verboden zone

De hoofdregel is dat er geen bomen mogen staan binnen een afstand van 2 meter van de erfgrens (artikel 5:42 Burgerlijk Wetboek - BW). Dit wordt de verboden zone genoemd. Hierop bestaan echter uitzonderingen.
Zo kunnen gemeentes afwijken van deze afstand. In Zutphen geldt voor beplanting in privaat eigendom een afstand van 0,5 meter voor bomen en een afstand van 0 meter voor heesters en heggen. Voor bomen, heesters en heggen in gemeentelijk eigendom geldt een afstand van 0 meter (artikel 13 Bomenverordening gemeente Zutphen 2014).
Verder mag een boom, heg of struik wel binnen de verboden zone staan indien deze niet hoger is dan de erfscheiding (heg, schutting of muur). Deze afscheiding mag weer niet hoger zijn dan 2 meter achter het huis en 1 meter voor het huis.
Daarnaast kunnen tussen buren onderlinge afspraken worden gemaakt. Die moeten dan wel goed zijn vastgelegd. Indien deze afspraken meer dan 10 jaar geleden zijn gemaakt, dan kan het recht op verwijdering door (nieuwe) buren zijn verjaard op grond van het beginsel van de 'goede trouw'.
Staat een boom *wel* in de verboden zone, dan kan de verwijdering van die boom niet meer gevorderd worden na 20 jaar. Dat recht op verwijdering is dan verjaard (artikel 3:105 BW). Overigens moet een huurder altijd schriftelijke toestemming van de eigenaar van de woning hebben om verwijdering van een naburige boom te eisen.

2. Bomen op de erfgrens

Wanneer een boom *op* de erfgrens staat, is de boom mede-eigendom van beide buren. Dit wordt aangeduid met de juridische term 'mandeligheid' (artikel 5:60 tot en met 5:68 BW). Een boom die eerst van één eigenaar was, kan over de erfgrens groeien en dan eigendom van beide buren worden. Dat betekent dat geen van beide eigenaren iets aan het eigendom mag veranderen, zonder de uitdrukkelijke toestemming van de ander. Aan de andere kant zijn beide partijen gehouden mee te werken aan onderhoud en moeten ze daar samen aan meebetalen.

3. Overhangende takken en doorschietende wortels

Artikel 5:44 lid 1 BW geeft een eigenaar -dus niet een huurder- het recht om overhangende takken te verwijderen. Voorwaarde is wel dat de boomeigenaar eerst schriftelijk moet zijn aangemaand om die overhangende takken zelf te verwijderen. Laat de eigenaar dit na, dan mogen de buren de overhangende takken zelf verwijderen, maar ze mogen niet op het terrein van de eigenaar komen. Voor de kap van wortels is een schriftelijke aanmaning niet nodig. Uitzonderingen op deze hoofdregel zijn:
a. Redelijke termijn
Buren moeten de boomeigenaar (schriftelijk) een redelijke termijn geven (bijvoorbeeld zes weken voor grotere bomen) waarbinnen de snoei moet worden uitgevoerd. Het is dus niet toegestaan zonder voorafgaand overleg overhangende takken te verwijderen.
b. Misbruik snoeirecht
Buren moeten hun snoeirecht in redelijkheid gebruiken. Het snoeirecht is bedoeld om enkele takken of wortels te verwijderen, dus niet om zo rigoureus te snoeien dat het voortbestaan van de boom in gevaar komt. Zware snoei van kroon of wortelstelsel kan het leven van een boom bedreigen en als misbruik van (snoei)recht worden aangemerkt.
c. Hoogte van bomen
Het snoeirecht geldt alleen voor overhangende takken en niet voor het in hoogte terugnemen van een boom. Er geldt geen maximaal toegestane hoogte voor bomen, maar een boom mag geen onrechtmatige hinder veroorzaken.
d. Openbaar groen
Indien de overhangende takken deel uitmaken van openbaar groen dient de Groendienst van de gemeente te worden ingeschakeld. Deze beoordeelt of er sprake is van overlast en of snoeien noodzakelijk is.

Ieke Vreeken

boekje "Bomen met je buren"

Bestellen? Contact de Landelijke Bomenstichting:

adres: Uiterwaardenstraat 308, 1079 DB Amsterdam
telefoon: 020-3306008
e-mail: info@bomenstichting.nl
website: www.bomenstichting.nl/winkel/boeken-en-brochures/-bomen-met-je-buren.html

"Boom stuk"

De populieren zijn de klos. Ooit geplant, maar nu oud en te groot gegroeid. Ze moeten om. Een man met een kettingzaag gaat de bomen te lijf vanuit een hoogwerker. De grond en de bevroren sloot liggen bezaaid met gevelde stammen en takken. Op straat leiden mannen in oranje hesjes het verkeer in goede banen. Het slagveld is afgezet met rood-wit lint.

Voorop een van de wachtende fietsen zit een peuter. Hij staart tegen de winterzon in omhoog en luistert vol ontzag naar het grommen van de kettingzaag. Dan dondert een grote stam naar beneden, knalt door het ijs en doet het water meters-hoog opspatten. ,,O nee!", roept de geschokte peuter. ,,Boom stuk!" Als het oranje hesje wuift dat de kust veilig is en de moeder onder fel protest van de peuter verder fietst, zet ze op de automatische piloot een liedje in om hem te sussen:

'Zagen, zagen, wiedewiedewagen'. Ze bedoelt het niet kwaad, maar de peuter blijkt diep gekwetst door deze luchtige benadering van het grote bomenleed. Hij ontploft, krijst, slaat wild met zijn armen en roept: **,,Au! Au!"**
Het komt van zo diep dat je bijna zou denken dat het de boom is die met hem mee schreeuwt.

Bron: dagblad van het noorden

Bomen en waarde deel II

In Bomen en waarden deel I wordt de boomwaarde berekend op basis van een geïnvesteerd vermogen en hun afschrijving (zie Nieuwsbrief april 2018 jaargang 16 nr. II).

De waarde kan ook berekend worden op basis van nuttige eigenschappen, waar we vooral in het stedelijk gebied gebruik van maken en in feite niet meer zonder kunnen.

Een methode om de waarde van deze voordelen te berekenen is in 1989 in de USA ontwikkeld op initiatief van het "groene" bedrijfsleven en boombeheerders. Het rekenmodel om deze opbrengsten van bomen te waarderen wordt i-Tree genoemd en heeft tot op heden een stormachtige ontwikkeling doorgemaakt.

Zo ruimen bomen luchtverontreiniging op, leggen CO2 vast, vangen fijnstof af, reguleren grote temperatuurverschillen, vergroten het waterbergend vermogen etc.

Het gebruik van i-Tree software is gratis…maar de boombeheerder moet wel zelf de boomgegevens verzamelen, zoals soort leeftijd en standplaats. Ook aangepast aan onze situaties moeten talloze kerngetallen over lokale luchtverontreiniging, klimaat en groeiomstandigheden voor bomen worden ingevoerd.

De investering voor het opnemen en invoeren van deze gegevens is niet gering. Op basis van deze data berekent i-Tree b.v. wat de besparing zal zijn op de rioolcapaciteit door het waterbergend vermogen van het wortelgestel van de bomen in te voeren.

Omdat gemeenten voortdurend te maken hebben met belangenafwegingen als het gaat om infrastructuur, lokale economie, leefklimaat en bouwen is naar aanleiding van het eerste Europese i-Tree congres in Zweden aansluitend in 2015 het "Platform i-Tree Nederland" opgericht om de mogelijkheid te onderzoeken om dit model in ons land toe te passen. Door de dynamiek in het stedelijk gebied dreigt de omlooptijd van bomen in de stad steeds korter te worden; een leeftijd van 35 jaar schijnt al heel gewoon te zijn. De opbrengst van de bomen begint pas interessant te worden als de omvang van de kroon flink is toegenomen, waarbij de keuze van de boomsoort een rol speelt.

In dit spanningsveld is het noodzakelijk om in geld zichtbaar te maken dat het aanplanten van grote aantallen jonge bomen minder zinvol is, als er niet voldoende boven- en ondergrondse groeiruimte beschikbaar is om deze bomen te laten uitgroeien tot volwassen exemplaren. De hier gemaakte investering wordt dan nooit gedekt door de toekomstige opbrengsten. Vanuit ecosysteemdiensten is het zonde van het geld.

Met i-Tree kun je in cijfers aantonen dat het loont om in het stedelijk gebied meer te investeren in de ondergrondse groeiplaatsen, zodat een boom ook werkelijk kans heeft om tot volle wasdom te komen. Minder bomen aanplanten met een ruim ingerichte groeiplaats levert op de lange duur veel meer op. Met een duurzaam behoud van volwassen bomen ligt de winst voor het oprapen. De jaarlijkse opbrengsten, opgeteld tot de boom op die standplaats zijn werkelijke eindleeftijd bereikt heeft, kunnen enorm oplopen.

In discussies met eigenaren van bomen kan het instrument i-Tree helpen om duidelijk te maken dat bomen niet alleen mooi zijn en een emotionele waarde hebben, maar dat ze veel meer doen namelijk: lucht zuiveren, energiekosten besparen, zorgen voor een prettig leefklimaat en nog veel meer.

Woodi

Monumentale bomen

Als secretaris en mede-oprichter ben ik nu 17 jaar betrokken bij het wel en wee van de Zutphense Bomenstichting. Met wisselend succes zetten we ons in die periode in voor een goed bomenbeleid in onze gemeente. We hebben echter ook een oudere en grotere broer, de landelijke Bomenstichting. Deze is in 1970 opgericht door een aantal bezorgde bomenkenners en liefhebbers. Vanaf de tachtiger jaren heeft de Bomenstichting een register opgezet voor de oudste en meest bijzondere bomen in ons land, het landelijk Register van Monumentale Bomen.

Honderden vrijwilligers en enkele professionals zijn jarenlang door het land getrokken om gegevens en foto's te verzamelen over de pareltjes op bomengebied. Aanleiding was de observatie dat talloze bomen sneuvelden door de oprukkende bebouwde kom, door nieuwbouw en wegenaanleg en door de grote drukte in de ruimtelijke ordening van ons land.

De Bomenstichting wilde een betere bescherming bereiken van bomen, waarbij de oudere en voor de omgeving meest karakteristieke bomen extra aandacht kregen. Zij zijn namelijk vaak verbonden met een streek en haar gebruiken en bepalend voor de landschappelijke kwaliteit. Oudere bomen vertegenwoordigen vaak de grootste natuurwaarde, hebben een groot belang voor het microklimaat en zijn moeilijker vervangbaar dan jonge bomen.

In 2011 – 2012 kwam de Bomenstichting in zwaar weer door bezuinigingen bij de Overheid. Hierdoor moest het kantoor met 8 betaalde medewerkers worden opgeheven. Een grote groep vrijwillige contactpersonen waaronder ondergetekende zette de Bomenstichting echter door, aanvankelijk zonder betaalde medewerkers. Inmiddels is er weer een betaalde secretaris.

Het Register Monumentale Bomen was tot dan toe een papieren bestand, dat zich in kasten bevond. We besloten dit te digitaliseren en toegankelijker te maken voor een groot publiek. Met een werkgroep, een coördinator en wederom een fors aantal vrijwilligers hebben we vanaf 2013 de ongeveer 35.000 bomen in het register bezocht, geïnspecteerd en gefotografeerd. Vanaf dat moment maakte ik deel uit van genoemde werkgroep. Sinds begin 2018 ben ik coördinator van het register. We hebben in de afgelopen 5 jaar een website opgezet waar alle geregistreerde bomen op lijsten per gemeente zijn te vinden. Ze staan tevens op interactieve Google Maps kaarten. Zo'n 200 inspecteurs zijn de bomen langs gegaan om te zien of deze nog leven, of ze juist op de kaart staan, om te beoordelen wat de conditie is, of er onderhoudsmaatregelen gewenst zijn, of er bedreigingen spelen, etc. Ook medebestuurslid Rob Weimer en ik hebben ieder vele honderden bomen bezocht.

Na deze inspectierondes zijn we nu bezig om de bescherming van deze monumenten te verbeteren. Anders dan in verschillende buurlanden is er namelijk geen landelijke wetgeving die monumentale bomen beschermt. Alleen de gemeentelijke verordeningen beschermen individuele bomen, maar deze regelgeving is helaas zeer variabel per gemeente. Een deel der gemeenten neemt landelijk geregistreerde bomen over in hun lijst met bijzondere bomen, die extra beschermd worden. Andere gemeentes doen dit echter niet.

Bij rechtszaken over bomen wordt opname in het landelijk register regelmatig gezien als leidraad bij de beoordeling van het belang van een boom.

Bescherming proberen we ook te bereiken door samenwerking met relevante partners. Zo heeft de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) de monumentale bomen overgenomen in hun systeem waarin cultureel erfgoed is opgenomen. De monumentale bomen zijn op hun kaarten als een aparte laag geregistreerd en krijgen dus erkenning als belangrijk cultureel erfgoed. Hiervan kunnen gemeenten bij hun beleid weer gebruik maken, zoals de gemeente Zutphen momenteel doet door monumentale bomen in de gemeente te registreren op de Waardekaart cultureel erfgoed.

De Bomenstichting heeft ook overleg met de grote terrein beherende organisaties als Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten en de provinciale landschappen om samen tot een betere bescherming te komen. We denken daarbij aan convenanten / samenwerkingsafspraken, gezamenlijke lijsten en kaarten van monumentale bomen, waar de terreineigenaar speciale aandacht aan besteedt en zich extra voor inzet.

Jeroen Philippona

Snoeien van bomen

Een belangrijke voorwaarde voor het snoeien van bomen is het begeleiden en behouden van de natuurlijke habitus van de boom.

Dit dient zeer zorgvuldig uitgevoerd te worden waarbij geleidelijk de verhouding stam versus kroon van 1 op 3 naar 1 op 2 en uiteindelijk naar 1 op 1 gebracht wordt.

Het effect van een te sterke snoei is daarentegen dat:

a. zich veel waterloten vormen. De remedie, nu veel doen dan hoeven we voorlopig niet terug te komen gaat hierdoor verloren;
b. terugkomen noodzakelijk is om de waterloten te verwijderen;
c. de lengtegroei vrijwel normaal doorgaat en de diktegroei daarentegen sterk afneemt.

Resultaat is, lange bomen die dun en slap zijn.

Als voorbeeld:
Na het opkronen van de Laan van Eme in 2015 zijn hier tot op heden meer dan 100 mensuren besteed aan het verwijderen en afvoeren van het waterlot.

Bij het recentelijk opkronen van bomen op het parkeergedeelte aan de Houtwal van 4 naar 7 meter is geen rekening gehouden met de natuurlijke habitus.

Woodi

Conditie en toekomstverwachting linden Houtwal

Ongeveer 20 jaar geleden is op de Houtwal een nieuwe rij lindenbomen (Tilia europaea) aangeplant aan de zijde van de Vispoortgracht. De beschikbare doorwortelbare ruimte in het talud van de gracht heeft voor een gezonde ontwikkeling van deze bomen gezorgd. De bomen hebben inmiddels een omtrek van 110 tot 115 cm bereikt wat overeenkomt met een aanwas van 7 tot 8 mm per jaar. De nieuwe bomen komen met hun toppen al boven de bestaande bomen uit die op het parkeerterrein staan.

De aanzienlijk oudere Linden, geschat op een leeftijd van 40 jaar, hebben eveneens een omtrek van 110 tot 115 cm, waarbij de aanwas op jaarbasis slechts 4 tot 5 mm meet. Hieruit valt af te leiden dat de groei verre van optimaal is. De verdichting van de grond door parkeeractiviteiten is de oorzaak van deze vertraagde groei. Onderzoek zal aantonen dat door gebrek aan zuurstof het fijne wortelgestel dat zorgt voor de voeding van de boom zich vlak onder de bestrating bevindt.

Onder gelijk blijvende omstandigheden zullen de bomen zich weten te handhaven, zoals zij dit al jaren gedaan hebben. Op verdere kroonontwikkeling moet niet gerekend worden en de jaarlijkse aanwas zal zich slechts beperken tot het vormen van voorjaarshout.

Voor het behoud van deze kwetsbare opstand moet elke vorm van grondverzet onder de kroonprojectie van deze bomen voorkomen worden!

Woodi

Populierenperikelen.

Al jaren staan vier Italiaanse populieren aan de Schimmelpenningcklaan in het brandpunt van onze aandacht. Inderdaad, het zijn hoge bomen, vallen dus op en vangen veel wind.

Bij onderzoek enkele jaren geleden bleken de stammen onderin hol. Verscheidene boomverzorgers en – experts hebben zich bezig gehouden met het daaraan verbonden risico. Kenmerkend voor deze boomsoort is dat ze plankwortels hebben, een soort steunberen. Tussen de kenners was de mening verdeeld of deze voldoende sterk zijn om afbreken te voorkomen tijdens een storm. Na de zware storm van 18 januari 2018 bleken twee van de vier exemplaren te zijn af gebroken. Dit was voor de gemeente aanleiding om hernieuwd onderzoek te laten doen naar de twee overgebleven populieren.

Het advies dat daar uit kwam was om te bomen 20 tot 40 % te snoeien. Dit is tegengesteld aan richtlijnen die eerder landelijk zijn verschenen over Italiaanse populieren: forse snoei van deze bomen wordt afgeraden, ze zullen dan op de snoeiwonden inrotten en versneld afsterven. Bovendien zouden ze juist minder flexibel gaan reageren op sterke wind.

Wij hebben om extra overleg gevraagd aan de gemeente. De verantwoordelijke afdeling heeft de snoei echter doorgezet zonder overleg met ons vooraf. Wat ons het ergst stoort is echter dat voor snoei van minstens 20 % een kapvergunning dient te worden aangevraagd. Dat heeft de gemeente verzaakt en daardoor haar eigen regels overtreden. Wij hebben binnenkort een gesprek met de ambtenaren en daarna ook met de wethouder waarin we dit zullen aankaarten. Het past in een jaar waarin de gemeente meermalen een zogenaamde 'noodkap' heeft toegepast, waar van 'nood' beslist geen sprake was. Hierdoor zijn meerdere bomen geveld waarvoor ook andere mogelijkheden waren geweest. Wij nemen dit hoog op zullen de gemeente erop wijzen dat wij tot nu toe steeds het overleg hebben gezocht maar nu zullen we zo nodig de pers weten te vinden.

Jeroen Philippona

Een monumentale eik is bijna onvervangbaar!

Veel bomen worden gerooid omdat ze niet in een ontwerp passen en de kosten beperkt moeten worden. Ook andere economisch en “asociale” argumenten spelen vaak een rol.

Neem een volwassen, meer dan 100 jaar oude eik.

1 Hij heeft ongeveer 600.000 bladeren en zij vormen een ademoppervlak van 15.000 m2;
2 Dagelijks stroomt er gemiddeld 36.000 m3 lucht door de kroon en 18 kg kooldioxide wordt in het blad met behulp van zonlicht, omgezet naar 13 kg zuurstof, voldoende is voor meer dan 10 mensen;
3 De boom vormt voedsel en huisvesting voor meer dan 400 insectensoorten;
4 De boom geeft voedsel, een slaapplaats en nestgelegenheid aan veel vogelsoorten;
5 De lucht wordt door verdamping van door de boom opgenomen water bevochtigd;
6 Er wordt door de boom 150 kg aan schadelijke stoffen uit de lucht gefilterd;
7 Wanneer de eikels rijp zijn, is er veel voedsel aanwezig voor de dieren. Eikels zijn zeer voedzaam en bevatten veel vet.
8 Om de ecologische waarde van de boom volledig te compenseren moeten 2500 jonge bomen op een oppervlakte groter dan 2 voetbalvelden geplant worden. De kosten hiervoor zijn € 150.000,-.

Allemaal getallen en feiten die uitdrukken hoe waardevol deze grote monumentale eik voor mens en natuur is. Een boom dus die alleen op de zeer lange termijn, denk aan honderden jaren, vervangbaar is.

Rob Weimer

Bomen en houtboorders

Een dezer dagen werd er gebeld met de vraag of wij konden komen kijken naar de aantasting van een tamme kastanje (Castanea sativa). Men vermoedde dat de boom was aangetast door de kastanje kanker (Cryphonectra paracitica).

Deze nog vrij zeldzame aantasting in ons land was reden om op dit verzoek in te gaan, te meer omdat voor deze schimmel een waarschuwing was uitgegaan van de NVWA (Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit) met de verplichting dit bij aantreffen te melden.

Het schadebeeld dat we aangetroffen was niet geheel in overeenstemming met de beschrijving die bij deze schimmel hoort. Toch kostte het enige tijd om vast te stellen wat dan wel de oorzaak zou kunnen zijn. Minimale boorgaten in de bast ter grootte van 1 mm brachten ons op het spoor van de ongelijke houtkever (Xyleborus dispar).

De kever boort gaten in loofbomen die last van stress hebben om haar eieren in af te zetten, waarna de larven hun gangen graven met als gevolg dat de bomen afsterven.

Naast deze kever kennen we nog een viertal houtboorders die een ernstig gevaar vormen voor bomen in een stress situatie:

Twee soorten van het geslacht Agrilus:

• Agrilus biguttatus - de eikenprachtkever: Deze komt alleen voor in bosverband en kan grote schade aan volwassen eiken aanbrengen.

• Agrilus sinuatis - de perenprachtkever: Meidoorns zijn daarvoor gevoelig en deze kever was dan ook verantwoordelijk voor de ondergang van 'Het Witte Lint'.

Twee soorten van het geslacht Scolytus:

• Scolytus intricatus - de eikenspintkever: Is een gevaar bij nieuwe aanplant van jonge eikenbomen of recent verplante grotere bomen. Bestrijding van deze soort is goed mogelijk.

• Scolytus scolytus - de iepenspintkever: Deze kever is de drager van de schimmel Ophiostoma ulmi, de veroorzaker van de gevreesde iepziekte.

Woodi

Eikenprachtkever Agrilus planipennis ± 10 mm lang	Perenprachtkever Agrilus sinuatis ± 9 mm lang	Eikenspintkever Scolytus intricatus ± 3 mm lang
	Verschillende houtborende kevers	
Ongelijke houtboorder Xyleborus dispar ± 3 mm lang		Iepenspintkever Scolytus scolytus ± 5 mm lang

Algemeen Nut Beogende Instelling ANBI
FSC www.fsc.org MIX Papier van verantwoorde herkomst FSC® C017135